

νου μᾶς φέρει πλησιέστερον εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιγείου ὁδοιπορίας μας, ἢ ἐπάνοδος ἐκάστης πρωτοχρονιάς πρέπει φυσικά νὰ διεγείρῃ εἰς τὴν καρδίαν μας σοδα-
ροὺς διαλογισμοὺς.

Ὡς Χριστιανοὶ πιστεύομεν, ὅτι μετὰ τὴν ζωὴν ταύ-
την θὰ ᾔῃαι ἄλλη, αἰώνιος καὶ ἀμετάβλητος — ζωὴ
εὐδαιμονίας ἢ κακοδαιμονίας· γνωρίζοντες δὲ, ὅτι ἐ-
κάστη πρωτοχρονιά μᾶς φέρει πλησιέστερον εἰς τὴν
ζωὴν ταύτην, δὲν ἔχομεν ἄρα γε χρέος καὶ συμφέρον
νὰ ἐξετάσωμεν διὰ ποίαν ἀπὸ τὰς δύο ἐκείνας κατα-
στάσεις εἴμεθα ἄξιοι ; Ἄν κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον ἕκα-
στος ἄνθρωπος μέλλει μετὰ θάνατον νὰ δώσῃ λόγον τῶν
πράξεών του, δὲν πρέπει τάχα ἕκαστος καὶ νὰ σκε-
φθῇ, ἐν ὅσῳ εἶναι εἰς τὸν κόσμον τοῦτον τῆς προε-
τοιμασίας, περὶ τῶν πράξεών του τούτων, ἂν ᾔῃαι τοι-
αῦται, ὥστε νὰ ὑποφέρωσι τὴν ἀδέκαστον καὶ ἀμερό-
ληπτον ἐκείνην διαδικασίαν ; Δὲν πρέπει, ὡς λογικὸν
καὶ ἀθάνατον ὄν, ἕκαστος ἡμῶν νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ
τόσον σπουδαίου, τόσον ὑψηλοῦ τούτου ζητήματος τώ-
ρα, ὅταν ἔχῃ καιρὸν, καὶ νὰ τὸ λύσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ;

Βεβαίως, ἀγαπητά μου τέκνα, τοῦτο καὶ χρέος
καὶ συμφέρον μας εἶναι, μικρῶν τε καὶ μεγάλων,
καθ' ἐκάστην ἰδίως ὁμῶς κατὰ πᾶσαν πρωτοχρονιάν
νὰ κάμνωμεν, καὶ λοιπὸν ἤθελον συμβουλευθεῖς ὅλους
σας ἀντὶ νὰ ἐξέλθῃτε εἰς τὰς ὁδοὺς, ὅπως δυστυχῶς
πρὸς αἴσχος τοῦ χριστιανισμοῦ πολλοὶ ἐδῶ εἰς τὴν
πόλιν μας κάμνουσι τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους,
περιφερόμενοι εἰς τὰς ὁδοὺς μὲ σφυρίκτρας, μὲ τύμ-
πανα, καὶ μὲ παντοειδῆ κρόταλα, σφυρίζοντες, κρο-
ταλοῦντες καὶ οὐρλίζοντες ὥσπερ μαινόμενοι μέχρι τοῦ
μεσονυκτίου, ἀδιά νὰ πιάσουν, ὡς λέγουσι, « τὸ νέον
ἔτος ἐν εὐθυμίᾳ » καὶ οὕτω νὰ διέλθωσιν αὐτὸ ἐν εὐφρο-
σύνῃ, ἀντὶ λέγω νὰ μιμηθῇτε τοὺς τοιοῦτους, νὰ μεί-
νητε εἰς τὰς οἰκίας σας σκεπτόμενοι πῶς ἐξήσατε τὸ
παρελθὸν ἔτος καὶ πλαγιαζόντες μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ
ζήσητε κάλλιον εἰς τὸ νέον, ὥστε, ὅταν ἐξυπνήσητε
νὰ ᾔσθε κάλλιον προετοιμασμένοι διὰ τοῦτο. Ἐὰν κά-
μητε οὕτωπως ὅχι μόνον αἱ διασκεδάσεις σας θὰ ᾔ-
ναι γλυκύτεραι, ἀλλὰ καὶ ἂν τύχῃ, ὅπως πιθανὸν νὰ
συμβῇ εἰς μερικοὺς ἀπὸ σᾶς, νὰ καλεσθῇτε εἰς τὴν ἄλ-
λην ζωὴν, νὰ εὐρεθῇτε οὐχὶ μὲ τὴν σφυρίκτραν καὶ
τὰ κρόταλα εἰς τὰς χεῖρας, τὰ ὅποια δὲν ὠφελοῦν,
ἀλλὰ προετοιμασμένοι μὲ τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ Εὐαγ-
γελίου τῆς εἰρήνης διὰ νὰ εἰσέλθῃτε εἰς τὰς καθαρὰς
καὶ ἀγνὰς ἐκείνας ἡδονὰς, αἱ ὅποιαι δὲν θέλουσιν ἔ-
χει τέλος.

Καὶ τώρα, ἀγαπητοί μου φίλοι, πρέπει νὰ σᾶς εὐ-
χαριστήσω ὅλους διὰ τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην, τὴν
ὁποίαν δεικνύετε εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην, ἰδίως δ-

μως τοὺς καλοὺς φίλους καὶ ἀνταποκριτὰς αὐτῆς διὰ
τοὺς ὁποίους καταβάλλουν κόπους ὑπὲρ αὐτῆς.

Εἰσερχόμεθα σὺν Θεῷ εἰς τὸ ὄγδοον ἔτος τῆς γνω-
ριμίας καὶ φιλίας μας — ἡ Ἐφημερίς ἐδιπλασιάσθη
καὶ ἔχει χρεῖαν περισσοτέρας συνδρομῆς ἀπὸ μέρους
τῶν φίλων τῆς — ἐλπίζομεν δὲ, ὅτι θὰ τὴν ἔχῃ, ὥστε
ὅχι μόνον νὰ δυνηθῇ νὰ συντηρηθῇ, ἀλλὰ καὶ συ-
χνότερον νὰ ἐκδίδηται καὶ μὲ λαμπροτέρας εἰκονο-
γραφίας νὰ στολιζέται. Ἄς ἐλπίσωμεν δὲ, ὅτι καὶ οἱ
ἀπανταχοῦ ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται, οἱ ὅποιοι τοσοῦ-
τον μέχρι τοῦδε ἐβλαψαν καὶ τὴν Ἐφ. τῶν Παιδῶν,
θὰ παύσωσιν ἀδικοῦντες καὶ τὴν σὺνταξιν καὶ τοὺς
συνδρομητὰς αὐτῆς διὰ τοῦ σφετερισμοῦ τῶν διὰ τοῦ
ταχυδρομείου ἀποστελλομένων φύλλων.

Εὐχόμενος εἰς πάντας καὶ πάσας ὁμᾶς εὐτυχῆς νέον
ἔτος, μένω ὡς πάντοτε φίλος σας εἰλικρινῆς

Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ
Συντάκτης.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΕΤΡΟΥ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος Μιχαήλοβιτς, πατὴρ τοῦ
Μεγάλου Πέτρου, τόσον ἡγάπα τὸν εὐγενῆ Ἀρτεμὶν
Ματφεῶφ, ὥστε, ἐναντίον τοῦ ἔθους τῆς Ῥωσικῆς
αὐλῆς, ἥτις δὲν συγχωρεῖ εἰς τὸν αὐτοκράτορα νὰ ἐπι-
σκεπτεται ὑπήκοον, πολλάκις ἐπῆγγαιεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ μὲ φιλικὸν καὶ οἰκιακὸν τρόπον. Μίαν ἑσπέραν
ἀπροσδοκῆτως εἰσελθὼν, καὶ ἰδὼν τὴν τράπεζαν κα-
θαριώτατα ἐστρωμένην διὰ τὸ δεῖπνον, εἶπεν εἰς τὸν
Ματφεῶφ, « Ἡ τράπεζα φαίνεται τόσον εὐμορφα καὶ
κομψὰ ἐστρωμένη, ὥστε μ' ἔρχεται ἰσχυρὰ ἐπιθυμία
νὰ καθίσω εἰς αὐτὴν μαζῇ σας. Ναί θέλω κάμει τὴν
ᾠρεξίν μου, καὶ καθίσει εἰς τὴν τράπεζαν πλησίον σου,
ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ὁμῶς ταύτῃ, νὰ μὴν ἐνοχλήσω κα-
νένα, καὶ νὰ μὴ σηκωθῇ κανεὶς ἀπὸ τὴν τράπεζαν
πρὶν δειπνήσῃ. » « Ὅ, τι ἀγαπᾷ καὶ προστάζει ἡ ὁμε-
τέρα μεγαλειότης πρέπει νὰ ᾔῃαι εἰς τιμὴν τοῦ οἴκου
μου, » ἀπήντησεν ὁ Ματφεῶφ. Τὸ δεῖπνον παρετέθη
καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν. Ἡ οἰ-
κοδόσποινα εἰσέρχεται, μετὰ τοῦ μόνου υἱοῦ των, καὶ
τινος νεάνιδος· ἀφοῦ δ' ἐπροσκύνησαν μὲ βαθύτατον
σέβας, ὑπήκουσαν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ αὐτοκράτορος,
καὶ ἐκάθισαν εἰς τὴν τράπεζαν. Εἰς τὸ διάστημα τοῦ
δειπνοῦ, ὁ αὐτοκράτωρ συνεχῶς ἐκούτταζε τριγύρω ἐπὶ
τῆς μικρᾶς συντροφίας, μάλιστα δὲ περιεργάζετο τὴν
ἀπέναντι αὐτοῦ καθημένην νεάνίδα, καθὼς μὴ ἐνθυμού-
μενος ὅτι ποτὲ πρότερον εἶχεν εἰδᾶι αὐτήν. « Ἐνόμι-
ζον πάντοτε, » εἶπεν ἡ αὐτοῦ μεγαλειότης, « ὅτι δὲν

εἶχες ἄλλο τέκνον παρ' αὐτὸ τὸ ἀγόριον· ἀλλὰ τώρα πρῶτην φοράν βλέπω, ὅτι ἔχεις καὶ θυγατέρα· πῶς ἔτυχε ποτὲ νὰ μὴ με τὴν ἐναφέρῃς ; »

« Ὅρθότατα ἐνόμιζεν ἡ θυμέτέρα μεγαλειότης, » ἀπεκρίθη ὁ Ματφεὸφ· « δὲν ἔχω εἰμὴ ἓνα υἱόν. Ἡ δὲ ἀπέναντι νεᾶνις εἶναι θυγάτηρ τοῦ φίλου καὶ συγγενοῦς μου, τοῦ εὐγενεοῦς Κυριλλοῦ Ναρισκίν, ὅστις κατοικεῖ εἰς τὴν ἐξοχὴν ἐπὶ τοῦ ὑποστατικοῦ του· καὶ ἡ σύζυγός μου ἐπῆρεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον, ὥστε νὰ ἴδῃ τὴν πόλιν, καὶ, σὺν Θεῷ, νὰ καλοῦπανδρευθῇ. »

Ὁ αὐτοκράτωρ δὲν εἶπεν ἄλλο τίποτε εἰμὴ ὅτι εἶχε πράξει ἔργον ἀγαθὸν καὶ θεάρεστον. Μετὰ τὸ δεῖπνον, ἀφοῦ ἡ οἰκογένεια τοῦ Ματφεὸφ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὴν τράπεζαν, καὶ ὁπῆγαν εἰς τὸν ἴδιον αὐτῶν θάλαμον, ἐπανῆλθεν ἡ αὐτοῦ μεγαλειότης εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς νεάνιδος Ναταλίας Κυριλλόβνης, καὶ εἶπεν, « Ἡ κόρη ἔχει κάλλη· φαίνεται δὲ ὅτι ἔχει καὶ ἀγαθὴν καρδίαν, καὶ εἶναι ἡδὴ ἐπίγαμος. Προσπάθησε νὰ τῆς εὕρῃς ἓνα καλὸν ἄνδρα. » « Τῷόντι, » ἀπεκρίθη ὁ Ματφεὸφ, « ὁρθῶς κρίνει ἡ θυμέτέρα μεγαλειότης· ἔχει ἐξαίρετον νοῦν, μεγίστην σεμνότητα, καὶ ἀρίστην καρδίαν. Ἡ σύζυγός μου καὶ ὅλη ἡ οἰκογένεια τὴν ὑπεραγαπῶσι, καὶ θεωροῦν αὐτὴν ὡς νὰ ᾔτον ἰδίᾳ ἡμῶν φιλάττη κόρη. Ἄλλ' ὅσον διὰ μνηστῆρα, περὶ αὐτοῦ ἔχω μικρὰς ἐλπίδας κατὰ τὸ παρόν. Ἐχει μὲν πολλὰς ἀρετάς, ἀλλὰ προῖκα σχεδὸν οὐδόλω· καὶ ἂν εὕρισκον καταλλήλον ὑποκαίμενον, μικρὰ πράγματα ἡμῶν νὰ προσφέρω ἐκ τοῦ ὑστερήματός μου. » Ὁ αὐτοκράτωρ εἶπε τότε, « Πρέπει νὰ εὕρῃς κανένα τόσοον πλούσιον, ὥστε νὰ μὴ θέλῃ χρήματα, ἀλλὰ νὰ θεωρεῖ τὰς καλὰς, αὐτῆς ἰδιότητας ὡς τὴν μεγίστην καὶ καλλίστην προῖκα, καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τὴν καταστήσῃ εὐδαίμονα. » « Αὐτὸ εἶθε νὰ ἐγίνετο ! » εἶπεν ὁ Ματφεὸφ· « ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρω τοιοῦτον ἐραστήν, ὁ ὁποῖος νὰ ζητῇ νόμφην μὲ ἀρετὰς μᾶλλον παρὰ μὲ λαμπράν τύχην ; » « Ναι, » εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ· « ἀκόμη εὐρίσκονται συνεχῶς οἱ τοιοῦτοι μόνον νὰ φροντίσῃς, θέλω δὲ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κυττάξαι νὰ τῆς εὕρω κανένα. Δίκαιον εἶναι νὰ προσπαθῶμεν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας μιᾶς τόσοον ἐναρέτου νεάνιδος. » Ὁ Ματφεὸφ εὐχαρίστησεν τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα διὰ τὴν εὐνοϊκὴν συγκατάθεσιν, καὶ οὕτως ἔμεινεν ἡ ὑπόθεσις. Ὁ αὐτοκράτωρ τῷ εὐχάρησεν καλὴν νύκτα καὶ ἀνεχώρησε. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας ἐπανελθὼν, συνωμίλησεν ὡς δύο ὥρας μετὰ τοῦ Ματφεὸφ περὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων, ἔπειτα δ' ἐσηκώθη, μὲ σκοπὸν κατὰ τὸ φαινόμενον ν' ἀποχαιρετήσῃ καὶ νὰ φύγῃ· ἀλλ' αἴφνης πάλιν ἐκάθισεν. « Εἰπέ με, » ἠρώτησε τὸν Ματφεὸφ, « δὲν ἐλησμόνησες τὴν πρὸ μικροῦ συνομιλίαν μας περὶ τῆς Ναταλίας Κυριλλόβνης ; ἐφρόντισες νὰ τῆς εὕρῃς καταλλήλον ἄνδρα ;

« Ὅχι μεγαλειότης, » ἀπεκρίθη ὁ Ματφεὸφ, « μοῦ μένει εἰς τὴν μνήμην, ἀλλὰ μὲ κακοφαίνεται ὅτι οὐδὲν κατώρθωσα. Κανένα δὲν εὕρηκα εἰσέτι καὶ πολὺ φοβούμαι ὅτι θέλει ἀργῆσαι νὰ μοὶ γείνῃ καταλλήλος προσφορά. διότι ἔρχονται μὲν εὐγενεῖς νέοι πρὸς ἐπισκεψίν μου, καὶ βλέπουσι τὰ θέλητρα τῆς κόρης, ἀλλ' οὐδεὶς αὐτῶν ὑπεδῆλωσέ τι περὶ γάμου. »

« Ἰσως » εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ, « δὲν τοὺς χρειάζεσθαι· διότι ὡς σὲ ὑπεσχέθην, αὐτὸς ἐγὼ ἐζήτησα καὶ τῇ εὕρηκα γαμβρόν, μὲ τὸν ὁποῖον ἐλπίζω ὅτι θέλει εὐχαριστηθῇ καὶ εὐδαιμονήσῃ. Γνωρίζω τὸν ἄνδρα εἶναι ἄξιον καὶ ἐντιμὸν ὑποκαίμενον, ἔχει ἱκανότητα, καὶ ἀρκετὸν πλοῦτον, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται τι προῖκα. Ἀγαπᾷ δ' αὐτὴν, καὶ θέλει νὰ τὴν νυμφευθῇ καὶ τὴν κάμει ἀξιωμακάριστον. Καὶ σὺ δὲ γνωρίζεις τὸ ὑποκαίμενον, μολονότι πιθανὸν ὅτι ἀκόμη δὲν σ' ἐφάνερωσε τὸν σκοπὸν του. Στοχάζομαι δὲ καὶ ὅτι, ὅπου εἶπες τὴν ζητήσῃ τὴν νόμφην, δὲν θέλεις τοῦ τὴν ἀρνηθῇ » Ὁ Ματφεὸφ διέκοψε τὸν αὐτοκράτορα, λέγων, « Ὡς προεῖπον εἰς τὴν θυμέτην μεγαλειότητα, πολὺ ἐπιθυμῶ τοιοῦτόν τι· θέλει δὲ μὲ ἀπαλλάξαι μιᾶς μεγάλης καὶ ἀδικόπου φροντίδος· ἀλλὰ συγχώρησόν μοι νὰ ἐρωτήσω τὴν θυμέτην μεγαλειότητα ποῖος εἶναι ; Ἰσως καὶ ἐγὼ ἐξεύρω τι περὶ αὐτοῦ. »

« Σὲ εἶπα, ὅτι γνωρίζω τὸν ἄνδρα, » ἀπεκρίθη ὁ αὐτοκράτωρ· « ὅτι εἶναι τίμιος καὶ ἄξιος, ἱκανὸς νὰ καταστήσῃ εὐδαίμονα τὴν σύζυγόν του· τοῦτο ἐμπορῶ νὰ σὲ βεβαιώσω. Ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο μὲ συγχωρεῖται νὰ εἶπω, πρὶν μάθω ἂν ἡ Ναταλία Κυριλλόβνα θέλῃ νὰ τὸν πάρῃ. »

« Εἶναι δυνατόν νὰ μὴ θέλῃ ; ἀπήντησεν ὁ Ματφεὸφ, « ἀφοῦ ἀκούσῃ ὅτι ἡ θυμέtera μεγαλειότης ἐπροξένησε τὸν νυμφίον ; Ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ εἶπῃ ἂν θέλῃ αὐτόν, πρέπει νὰ γνωρίζῃ ποῖος εἶναι· ἀλλέως δὲν γίνεται. »

« Ἔστω λοιπὸν, » εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ· « ἐγὼ εἶμαι ὁ γαμβρός, ἂν ἡ Ναταλία ἔχῃ κλίσιν. Εἰπὲ τοῦτο πρὸς αὐτὴν, καὶ ἐρώτησέ τὴν ἂν μὲ ἐγκρίνῃ. »

Ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη δηλοποίησις τοῦ αὐτοκράτορος κατέπληξε τὸν Ματφεὸφ, ὅστις, πεσὼν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, εἶπε, « Παρακαλῶ τὴν θυμέτην μεγαλειότητα νὰ μεταβάλετε γνώμην, ἢ τοῦλάχιστον νὰ μὴ μὲ προστάξῃτε νὰ γνωστοποιήσω αὐτὴν εἰς τὴν νεάνίδα. Ἐπιεικέστατα κυρίαρχε, καλῶς γνωρίζετε ὅτι ἔχω ἡδὴ πλείστους ἐχθροὺς εἰς τὴν αὐλήν, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν πρώτων οἰκογενειῶν τῆς αὐτοκρατορίας, ὅστινες ζηλοτυποῦσι διὰ τὴν εὐνοίαν καὶ ἐμπιστοσύνην τῆς ὁποίας μὲ ἀξιώνει ἡ θυμέtera μεγαλειότης. Πόσον θέλουν καταβοήσῃ ἐναντίον μου, ὅπου μάθωσιν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἐπροτίμησεν εἰς γάμον τὴν πτωχὴν κό-

ρην τῆς οἰκογενείας μου παρ' ὁρανθήποτε τῶν μεγάλων δεσποινῶν τῆς ἀδελφῆς! Ἀναμφιδόλως τὸ κατ' ἐμοῦ μῖσος καὶ ἡ κακία των θέλουν διαδοθῇ εἰς ὅλον τὸ κράτος. καὶ πᾶς τις θέλει στοχαζέσθαι ὅτι κατεχράσθη τὴν εὐνοίαν τῆς ὑμετέρας μεγαλειότητος καὶ ἀναξίως ἐμνηχανεῦθην εἰς κατόρθωσιν τοῦ σοφοῦ κασινοῦ τούτου, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ λάβω ἔτι πλεονέκτησαν ὑπόληψιν παρὰ τῇ ὑμετέρᾳ μεγαλειότητι, καὶ νὰ ὑψώσω τὴν οἰκογένειάν μου διὰ συνδέσμου μετὰ τῆς ὑμετέρας.»

«Αὐτὰ ὅλα οὐδὲν σημαίνουν,» ἀπήντησεν ὁ αὐτοκράτωρ, «ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἰδική μου, καὶ σὺ δὲν ἔχεις νὰ κάμῃς. Ἀπεφάσισα, καὶ θέλω ἐπιμένει.»

«Ἔστω, ἄς γείνη κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τῆς ὑμετέρας μεγαλειότητος,» εἶπεν ὁ Ματφεῶφ· «καὶ ὅψῃ Κύριος ὑμῖν εὐδαίμονα μακροζωῶν! Ἐπειδὴ δ' οὕτω μέλλει γενέσθαι, ἄς ζητήσω μίαν μόνον χάριν ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Ναταλίας Κυριλλόδου: τούτεστι νὰ πράξῃ ἡ ὑμετέρα μεγαλειότης ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην κατὰ τὸ ἔθος τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ μὲ ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον κρότον, — νὰ προσκαλέσῃτε ἐπὶ γάμους: τινος κόρας ἐκ τῶν πρώτων οἰκογενειῶν, μεταξὺ δ' αὐτῶν καὶ τὴν Ναταλίαν Κυριλλόδου, νὰ ἐμφανισθῶσιν ὅμῃ εἰς τὴν αὐλήν, διὰ νὰ ἐκλέξῃτε μίαν ἐξ αὐτῶν ὡς νύμφην· ἐν τῷ μεταξὺ δὲ, κάνεις, πλὴν τῆς ὑμετέρας μεγαλειότητος καὶ ἐμοῦ, οὐδ' αὐτὴ ἡ Ναταλία Κυριλλόδου, νὰ μὴ λάθῃ τὴν ἐλαχίστην εἰδησίην περὶ τοῦ σκοπομένου.»

Τὸ σχέδιον τοῦτο ὑπερῆρσεν εἰς τὸν μονάρχην, ὁστις ἐπομένως διέταξε τὸν Ματφεῶφ νὰ ἐτοιμασθῇ χωρὶς νὰ φανερώσῃ τίποτε εἰς κανένα. Μετ' ὀλίγας δ' ἑβδομάδας, ἐδηλοποίησε τὸν περὶ δευτέρου γάμου σκοπὸν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς καὶ πολιτικοὺς ἄρχοντας, καὶ περιπλέον εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὅτι κατὰ τὴν δεῖνα ἡμέραν ὅλαι αἱ ἐπίγαμοι κόραι τῶν κυριωτέρων εὐγενῶν νὰ προσκληθῶσιν εἰς τὴν αὐλήν, ὥστε θεωρήσας νὰ ἐκλέξῃ μίαν ὡς νύμφην ἡ αὐτοῦ μεγαλειότης.

Τοῦτο δὲ καὶ ἔγεινεν ἡμέραν τινὰ τοῦ Σεπτεμβρίου 1670, εἰς τὸν ἐν Μόσχᾳ παλάτιον τὸ λεγόμενον Κρεμλῖνον, ὁπότε ἐξήκοντα εὐγενεῖς κυρίαι ἐπαρουσιάσθησαν μετὰ τὰ πλέον ὑπερήφανα ἐνδύματα, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἡ Ναταλία Κυριλλόδου Ναρισκίνα μετὰ κομψὸν ἀλλὰ σεμνὸν ἱματισμόν. Ἀπίστας μὲν ὑπεδέχθη φιλοφρονέστατα, καὶ πολυτελῶς περιεποιήθη ὁ αὐτοκράτωρ, ἀλλὰ νύμφην αὐτοῦ ἀνηγόρευσε τὴν Ναταλίαν.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1) Εἰς τί συνίστατο ἡ ἁμαρτία τοῦ Δαβὶδ, ὅτε διέταξε τὴν ἀπαρβύμησιν τῶν δυναμένων νὰ φέρωσιν ὅπλα;

2) Ποῖος κατέταξε τὰ Βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καθ' ἡν τάξιν τὰ ἔχομεν σήμερον;

3) Ποῖος ἐκ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα ἐξησεν εὐσεβῶς ὁπως ὁ Δαβὶδ;

Ο ΘΕΟΣ ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ.

Ὅταν ἡ λύπη μὲ ἀπελπίζῃ,

Ἡ σκληρὸς θάνατος μ' ἐκφοβίζει,

Πρὸς δὲ τὸν Μέγα Δημιουργόν μου

Ῥίπτω τὰ θάρρη ὡς βροχῶν μου.

Ὅταν κοιμῶμαι, σὺ ὡς προστάτης

Ἐπὶ τῆς κλίνης μου με φυλάττεις,

Καὶ μ' ὄμμα πλήρες φιλοστοργίας

Μοὶ διαχύνεις τὰς εὐλογίας.

Ἐξυπνῶς πάλιν εἰς τὴν ὁδόν μου

Καθ' ὅλα ἔχω ὡς συνεργόν μου

Τὴν δεξιάν σου ποδηγετοῦσαν

Κ' ἑαυτὸν βῆμα μου ὁδηγοῦσαν.

Ὅποταν δάκρυα ἀθυμίας

Κρυφίως χύνω μετὰ πικρίας,

Σὺ, ὦ Θεέ μου, παρηγορίαν

Μοὶ διδεις πάλιν καὶ εὐτυχίαν.

Πρὸς σὲ καὶ τώρα τρισευγνωμόνως

Κλίνω τὸ γόνυ, ὅτι σὺ μόνος

Πάντοτε εἶσαι καταφυγή μου,

Σὺ, καὶ ἑλπίς μου σὺ καὶ ζωή μου.

Σωτήρ δὲ μόνος εἶσαι τοῦ κόσμου,

Καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ φῶς μου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Εἰς τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις συναδέλφους, ὅτι νῦν ἤθελον εἰδοποιεῖ τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων ἅπαξ τοῦ μηνὸς, αὕτη θὰ στέλλεται δωρεάν.

— Ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων, ἥτις ἔχει μεγάλην μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων κυκλοφορίαν, θὰ ἀναγγέλλῃ τὴν ἐκδοσιν τοιούτων συγγραμμάτων, ἀτινα συμφωνοῦσι πρὸς τὸ πνεῦμα αὐτῆς καὶ τῶν ὁποίων οἱ συντάκται ἤθελον στείλῃ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐν ἀντίτυπον.

Ἄς μὴ χάνουν τὰ λεπτά των οἱ γράφοντες νὰ τοῖς σταλῇ ἡ Ἐφ. τῶν Παίδων, διότι δὲν θὰ σταλῇ εἰς οὐδένα ἂν μὴ προπληρώσῃ τὴν συνδρομὴν του.

— Οἱ μεταβάλλοντες διαμονὴν ἢ κατοικίαν χρεωστοῦσι νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὴν Διεύθυνσιν, ἄλλως δὲν δικαιῶνται νὰ ζητῶσι παρ' αὐτῆς φύλλα.

— Εἰς πάντα ὅστις ἤθελε κάμει πλέον τῶν 5 συνδρομητῶν καὶ ἀποστέλλει τὰς συνδρομὰς εἰς τὴν Διεύθυνσιν, θὰ ἐκπύπτονται εἰκοσιπέντε τοῖς ἑκατὸν, καὶ προσέτι πληρώνονται τὰ ταχυδρομικά τῆς ἀλληλογραφίας.